

ske personer, f.eks. aktieselskaber og anpartsselskaber.

Forbudet omfatter derimod ikke tv-overvågning, der foretages af offentlige myndigheder. Imidlertid indeholder persondatalovens regler begrænsninger i adgangen for bl.a. offentlige myndigheder til at foretage tv-overvågning samt nærmere regler om behandlingen af de tilvejebragte personoplysninger. Der henvises herom til pkt. 3.2. nedenfor. For offentlige myndigheder gælder derudover forvaltningsrettens almindelige sagsbehandlingsregler og normer for god forvaltningsskik mv., herunder bl.a. princippet om god forvaltningsskik og pligten til kun at varetage saglige hensyn i forbindelse med myndighedsudøvelsen. Endvidere er forvaltningen underlagt et proportionalitetsprincip, hvorefter der skal være forholdsmæssighed mellem mål og middel, således at en offentlig myndighed er forpligtet til ikke at gå videre med hensyn til at påføre borgere byrder, end formålet tilsiger.

For så vidt angår den nævnte stedlige afgrænsning af forbudet i lovens § 1, stk. 1, følger det af tv-overvågningslovens forarbejder, at afgrænsningen svarer til definitionen af »vej« (i den nu ophævede) normalpolitivedtægts § 2 (»enhver offentlig eller privat gade, plads, vej, bro, tunnel, passage, sti, trappe eller lignende areal, der benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter«), jf. Folketingstidende 1981-82 (2. samling), Tillæg A, s. 3835. Også praksis efter færdselslovens § 1 (»vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter«) er ifølge forarbejderne vejledende for afgrænsningen.

Udtrykket »tv-overvågning« er i lovens § 1, stk. 2, defineret som vedvarende eller regelmæssigt gentagne personovervågning ved hjælp af fjernbetjent eller automatisk virkende tv-kamera, fotografiapparat eller lignende apparat. Det følger af forarbejderne til bestemmelsen, at loven som udgangspunkt omfatter ikke alene tilfælde, hvor overvågningen er forbundet med optagelse af billeder på videobånd, film eller lignende, men også tilfælde, hvor sådan billedoptagelse ikke finder sted, og hvor overvågningen derfor alene har karakter af en umiddelbar iagttagelse på tv-skærm eller lignende, jf. Folketingstidende 1981-82 (2. samling), Tillæg A, s. 3832 og 3836.

Udtrykket »vedvarende eller regelmæssigt gentagne personovervågning« indebærer, at iagttagelse eller optagelse sker for at føre kontrol med personer og deres adfærd. Kameraer, der opsættes for at føre kontrol med f.eks. en maskines funktion eller for at iagttage eller optage dyrs adfærd i naturen, falder uden for loven. At det skal være »vedvarende eller regelmæssigt gentagen« overvågning medfører endvidere, at

der skal være tale om optagelse eller iagttagelse af en vis varighed, som ikke er begrænset til bestemte begivenheder eller begivenhedsforløb. Loven finder således ikke anvendelse på kameraer – f.eks. i en bank – der kun optager, når nogen aktiverer en særlig alarmknap, jf. Folketingstidende 2001-02 (2. samling), Tillæg A, s. 3292. I disse tilfælde har overvågningen ikke den systematiske karakter, der er forudsætning for, at lovens regler finder anvendelse.

Overtrædelse af lovens generelle forbud mod tv-overvågning straffes med bøde, jf. tv-overvågningslovens § 5, stk. 1.

3.1.2. Undtagelser til tv-overvågningslovens forbud

Der gælder en række undtagelser til det generelle forbud mod privates tv-overvågning, jf. tv-overvågningslovens § 2. Samtlige undtagelser er begrundet ud fra sikkerhedsmæssige og kriminalpræventive hensyn.

For det første er tv-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikcentre og lignende områder, på hvilke der drives erhvervsvirksomhed, undtaget fra forbudet, hvis overvågningen foretages af den, som har rådighed over området, jf. lovens § 2, nr. 1.

For det andet er tv-overvågning af pengeautomater, vekselautomater og pengetransportbiler undtaget fra forbudet, hvis overvågningen foretages af den, der har rådighed over automaten eller køretøjet, og overvågningen er indrettet således, at den alene er rettet mod personer, som befinder sig i umiddelbar nærhed af automaten eller køretøjet, jf. § 2, nr. 2.

For det tredje er tv-overvågning, der ikke er forbundet med optagelse af billeder på videobånd, film eller lignende, undtaget fra forbudet, når den foretages som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende, jf. § 2, nr. 3.

3.1.3. Skiltning mv.

Private, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, skal ved skiltning eller på anden tydelig måde oplyse om overvågningen, jf. lovens § 3, stk. 1. Skiltningens pligten gælder dog ikke ved tv-overvågning af pengetransportbiler og tv-overvågning uden optagelse af billeder som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende, jf. lovens § 3, stk. 2.

Også offentlige myndigheder, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, skal ved skiltning eller på anden tydelig måde give oplysning herom, jf. tv-overvågningslovens § 3 a, stk. 1. Dette